06/09/2019

Το Γενέθλιον της Υπεραγίας Θεοτόκου: Το μεγάλο “ΝΑΙ”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

Κήρυγμα εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων επί τη ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (08-09-2019), το οποίο παρατίθεται ευθύς παρακάτω:

Τό Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

ΓΡΑΠΤΟΝ Θ. ΚΗΡΥΓΜΑ
Τό μεγάλο «Ναί»

«Μέ τήν Ἁγία Γέννησή σου ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα ἐλευθερώθηκαν, Ἀμόλυντε, ἀπό τήν ντροπή τῆς ἀτεκνίας. Αὐτήν τήν γέννηση γιορτάζει καί ὁ λαός σου, λυτρωμένος ἀπό τήν ἐνοχή τῶν ἁμαρτημάτων του, καθώς σοῦ κραυγάζει: Ἡ στείρα γεννάει τήν Θεοτόκο καί τροφό τοῦ Σωτῆρα μας, τῆς ζωῆς μας».

Αὐτή ἡ Νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ Κοντακίου τῆς γιορτῆς τῆς Παντάνασσας, Χριστιανοί μου, μᾶς ὑπενθυμίζει τήν καίρια – γιά τήν σωτηρία μας – συμβολή τῆς Παναγίας μας στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τήν Παλιγγενεσία.

(Χρειάζονται ἐδῶ δύο σχόλια: 1ον: Κοντάκιο εἶναι το τροπάριο, πού ψάλλεται ἀπό τούς Ἱερεῖς ἤ τούς Ψάλτες τελευταῖο μετά τήν Μικρή Εἴσοδο. 2ον: Στήν ἐποχή μας ἡ ἀτεκνία δέν θεωρεῖται μέ κανένα τρόπο ντροπή – ὄνειδος. Ἁπλά ἀποτελεῖ μιά ἀτυχία τῆς φύσεως. Γιά τούς Ἑβραίους, ὅμως, λογιζόταν μεγάλο μειονέκτημα, ἐπειδή ἀποκλειόταν νά γεννηθεῖ στήν οἰκογένεια τους ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας).

Εἶχε δύο ἐπιλογές ἡ ταπεινή καί ἁγνή κόρη τῆς Ναζαρέτ: Νά φοβηθεῖ μπροστά στόν Ἄγγελο καί νά ἀρνηθεῖ τήν παράδοξη μητρότητα ἤ νά ἀφεθεῖ στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπαντώντας: «Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτο μοι κατά τό ρῆμα σου».

Ἡ κατάφαση αὐτή ἀποτέλεσε τό μέγιστο ἀνθρώπινο ἔργο στήν Ἱστορία. Οὔτε οἱ μεγάλοι κατακτητές, οὔτε οἱ σπουδαῖοι σοφοί, οὔτε οἱ κλασικοί συγγραφεῖς, οἱ καλλιτέχνες, οἱ ποιητές, οἱ ἐφευρέτες, οἱ πολιτικοί καί τόσοι ἄλλοι μπόρεσαν νά ἀλλάξουν τήν «μοῖρα» τοῦ ἀνθρώπου, νά ἀνατρέψουν τήν θανατερή ἐπιλογή τοῦ Ἀδάμ, ὅπως κατώρθωσε ἡ ἄσημη ἕως τότε Παρθένος τῆς Γαλιλαίας. Ἐκεῖνο τό «ναί» τῆς Μαριάμ ἦταν ἕνας πνευματικός σεισμός, πού γκρέμισε κάθε εἴδωλο ψευδοσωτήρα. Τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἄρχισε νά πραγματοποιῆται: Ἀπό τήν Ναζαρέτ στήν Βηθλεέμ. Κι ἀπό ἐκεῖ στήν Αἴγυπτο, στό κήρυγμα τοῦ Δωδεκάχρονου στό Ναό, στόν Ἰορδάνη, στήν Γαλιλαία, στά «μέρη Τύρου καί Σιδῶνος», στήν Γενησαρέτ, στήν Ἰεριχώ, στήν Σαμάρεια, στόν Γολγοθᾶ, στόν κενό Τάφο, στήν «ἐπαγγελία τοῦ Πατρός».

Ὁ λαός πού καθόταν στό σκοτάδι καί τήν σκιά τοῦ θανάτου ἔχει πιά τήν φωτεινή, τήν βέβαιη ἐλπίδα, τόν Χριστό του. Πού εἶναι ἡ ζωή του, τό ὅραμα του, «τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης».

Πώς μετά νά μή γιορτάζει τήν Γέννηση τῆς «τροφοῦ τῆς ζωῆς ἡμῶν»;

Πρωτ. π.Π.Μαριᾶτος